

NUMMER 9

Robert Johnson har the blues

22. februar 2019 af [Michael Lindal Andersen](#)

2

LOVE IN VAIN

999999

Forfatter: J. M. Dupont

Tegner: Mezzo

Forlag: Fahrenheit

Form: Sort-hvid, stift bind, tværformat

Vejl. pris: 199 kr

Udgivelsesår: 2018

Udgivelsesland: Danmark

Kan man tegne musik? *Love in Vain* fortæller en visuelt overdådig og mytologisk fortælling om blueslegenden Robert Johnson. Desværre bakkes billederne ikke *helt* op af tekstsiden.

Bluesmusikeren Robert Johnson var på mange måder en fandens karl. Ikke alene drak, røg og horede han sig igennem sit kun 27 år lange liv, men ifølge rockmytologien solgte han som en anden Faust ligefrem sin sjæl til den onde selv ved et vejkryds et sted i den amerikanske syd. Hvad man dog ikke udsætter sig selv for i kunstens navn.

Johnson er en myte. En legende. En tragisk horrorhistorie og rendyrket rock'n'roll-legende. Ikke alene var han en af grundstenene i den moderne rock og blues' historie, men mange ser ham også som bindeleddet mellem sydstatsblues og nordstats-ditto. Han har spøgt i populærkulturen, hvor blandt andet Coen-brødrene lod sig inspirere til en af figurerne i deres musikalske nyklassiker *O Brother Where Art Thou*, og romanen *Love in Vain: A Vision of Robert Johnson* af Allen Greenberg bliver ved med at dukke op som en mulig næste film fra mesterinstruktøren David Lynch. Han er også dukket op i Nick Caves sangtekster, og i det hele taget hænger hans myte ved som et spøgelse, der altid er til stede et eller andet sted i baggrunden.

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Carsten Søndergaard til [Revolutionens rønnebær](#)
- Henning Larsen til [I ringen med 5 tegneserier om wrestling](#)
- john kenn til [I ringen med 5 tegneserier om wrestling](#)
- Peter Hartung til [Nummer 9 fylder 9: Jubilæumsinterview med nierens første høvding](#)
- Christian Aarestrup til [Revolutionens rønnebær](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

Nummer 9 - magasin ...

2552 Synes godt om

Synes godt om side
Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier

for ca. et minut siden

"Jerome K. Jerome Bloche" har været længe undervejs på dansk. Var den ventetiden værd?

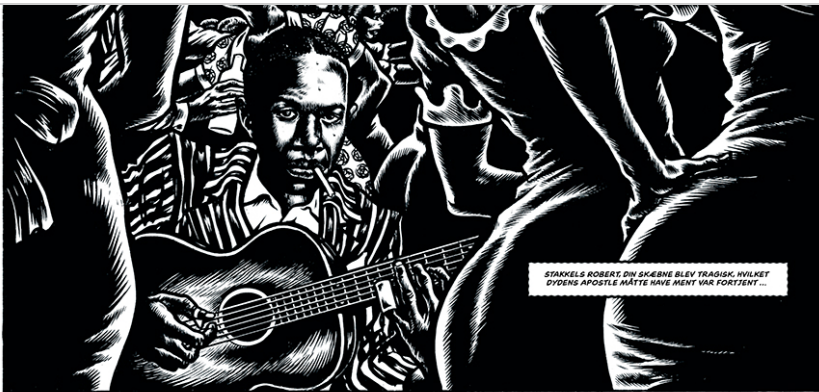

NUMMER9.DK

To jeromere i en blok (for ik...

Serien om privatdetektiven Jerom...

SENESTE INDLÆG

Den franske tegneserie *Love in Vain* (samme titel som Greenbergs roman, men de to har ikke andet end deres emne og titel tilfælles) er opkaldt efter en af Johnsons sange og fortæller historien om Johnson fra vugge til krukke. Fra den miserable og nærmest kærlighedsløse barndom i syden til de vilde år med ungdom og bluesmusik. Længere når han som sagt ikke før sin død i en alt for ung alder, men til gengæld fik han den tvivlsomme ære at være det første medlem af Klub 27.

Tegneserier om musik er en svær genre, men der findes masser af eksempler derude. Fra den glimrende *Nick Cave: Mercy on Me* (der i øvrigt er på vej på dansk) til Søren Mosdals *Lost Highway* om Hank Williams og den finske heavy metal-tegneserie *Perkeros*. Udfordringen er altid, hvordan man fanger musikkens væsen i et lydøst, visuelt medie. Kan man sætte billeder på de følelser, som musikken kan frembringe. Umiddelbart burde det vel sagtens være mere muligt at sætte billeder på frem for tekst, da musik i sin essens (hvis man ser bort fra sangtekster og fokuserer på det rent lydige) er nonverbalt – ligesom en tegneserie. Poesi trives fint i tegneserier, men spørgsmålet er så, om den ene form for poesi kan oversættes til en anden form?

I “Love in Vain” er tegningerne hovedattraktionen. Mezzos stil emmer af blues, stemning, liv, den kradse lugt af cigaretrøg, musikalitet, fordærv, seksualitet fra den beskidte skuffe og ingenting står nogensinde helt stille. Der er bevægelser overalt, og stilen er både organisk og stoflig. Især de store helsidesopslag myldrer med svajende numser, dansende kropsdele, svingende instrumenter, filtrede planter og mennesker, der nærmest er viklet ind i hinanden i en evig dans. For så vidt det overhovedet er muligt, fanger Mezzo fint den musikalske side af fortællingen og omdanner den til billeder, man nærmest kan lugte og føle som sved på egen krop. Det gør han ikke kun ved at omsætte tekstuniverset til billedlyrik, men også ved at skabe et miljø og en tone, der ikke som sådan er et realistisk billede på Johnsons tid og de steder, han færdes i. Bogens univers føles mytologisk og komprimeret ned, så næsten hvert eneste billede rummer hele verden, og som anmelder bliver man naturligvis klar over, at det er håbløst at sætte ord på billeder, der beskriver et lydunivers. Men sådan må det være.

To jeromere i en blok (for ikke at tale om k’et)

23. maj 2019

0

Efter Game of Thrones? Hele George R.R. Martins forfatterskab!

22. maj 2019

0

I ringen med 5 tegneserier om wrestling

20. maj 2019

2

Nummer 9 fylder 9: Jubilæumsinterview med nierens første høvding

19. maj 2019

1

Rumkapløbet vendt på hovedet

17. maj 2019

0

Ligeledes er de forvredne kroppe og valget af perspektiv i skildringen af disse lidt i familie med den gode hr. Robert Crumb. Men det er jo for så vidt helt fair at lade sig inspirere af de to kæmpetalenter, så det er sådan set ikke nogen kritik. Mezzo er som tegner perfekt valgt til netop denne historie og dette emne.

På forfatterfronten går J. M. Dupont noget mere metodisk og stift til værks. Der dvæles ikke ved begivenheder, og det hele føles lidt opremsende. Dupont gør sit for ikke at lyde som et wikipedia-opslag ved at gøre den alvidende fortæller til et slags mysterie. Hvem er han? Uden at afsløre det, kan jeg sige, at hvis du allerede tror, at du har gættet det, så er det nok præcis det, du har. Der er velsagtens kun en skabning i hele kosmos, der kan fortælle historien om Robert Johnson med nogen form for autoritet, men det er nok også denne selvfølgelighed, der gør valget af udenjordisk fortæller lidt svagt. Det er simpelthen for oplagt, og Dupont bliver konstant ved med at referere til dæmoniske og djævelske kræfter i et ikke just subtilt manus.

Vi kommer ikke helt ind under huden på Robert Johnson i teksten, men så er det jo heldigvis en tegneserie, vi har med at gøre, og tegningerne tager som sagt det tunge læs og hæver udgivelsen op på et niveau, hvor den er værd at beskæftige sig med og bruge tid og penge på.

Tegneserier om musik er som sagt en svær genre, da der jo i sagens natur mangler hovedingrediensen i den cocktail, man kan servere for læseren. Hvordan tegner man musik eller oplevelsen af musik? Mange har prøvet og fejlet. Mezzo gør sit yderste, og selvom man nok får en lidt mere autentisk og oprigtig oplevelse ud af *Love in Vain*, hvis man lige hopper forbi Robert Johnsons få indspillede numre først, så giver tegningerne faktisk en ret god ide om, hvad musikken indeholder af både tekster og lyde.

DEL PÅ f t @ G+ in t ✉

Michael Lindal Andersen

FORRIGE ARTIKEL
Dansk Tegneserieråd fylder 10 år

NÆSTE ARTIKEL
Hvad skal vi dog med alle de superheltefilm?

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Intet blev det samme efter den sommer ...

15. marts 2019 af Michael Lindal Andersen 1

Med blyanten som våben

7. januar 2019 af Morten Tjalve 0

2 KOMMENTARER

Jørgen Høgh on 26. February 2019

Reply

Tjah! spørgsmålet er, hvem der er inspireret af hvem. Mezzo af Burns, eller omvendt? I al fald lykkes det Mezzo trods den kraftige stilisering at frembringe meget organiske og levende tegninger – ligesom Crumb, når han er allermest nørklende. Jeg stødte første gang på Mezzo i starten af halvfemserne, da han var inviteret til en tegneseriefestival på baltoppen i Ballerup. Og da jeg senere blev opmærksom på Burns, tænkte jeg, at han måtte være inspireret af Mezzo. Men måske er det lige omvendt eller måske har de to tilfældigvis en helt tredje inspirationskilde til fælles?

Jørgen Høgh on 28. April 2019

Reply

Forleden fandt jeg et par gamle "Tiger Joe" tegneserier frem. Det er tegneserier fra dengang kong Svend var knægt, og tegnet blev de af en meget ung Hubinon. Dengang arbejdede Hubinon meget intenst med sort/hvid teknikker, ligesom Caniff og Frank Robins også gjorde det, og ind i mellem brugte han skraveringer som leder tanken hen på Mezzo og Burns. Så hvem ved, måske er de begge inspireret af denne her i landet ikke videre kendte klassiske tegner.

SKRIV ET SVAR

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

[Læs mere her](#)

TEGNESERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble
Storm P. Museet
The Animation Workshop